

РЕШЕНИЕ

№ 22

гр. София, 03.01.2014 г.

В ИМЕТО НА НАРОДА

АДМИНИСТРАТИВЕН СЪД - СОФИЯ-ГРАД, IX КАСАЦИОНЕН СЪСТАВ,
в публично заседание на 06.12.2013 г. в следния състав:

ПРЕДСЕДАТЕЛ: Полина Якимова

ЧЛЕНОВЕ: Антоанета Аргирова
Диляна Николова

при участието на секретаря Наталия Г Дринова и при участието на прокурора Димитров, като разгледа дело номер **8655** по описа за **2013** година докладвано от съдия Диляна Николова, и за да се произнесе взе предвид следното:

Производството е по реда на чл.208 и сл. от Административно-процесуалния кодекс /АПК/ във вр.чл.63 от Закона за административните нарушения и наказания /ЗАНН/.

Образувано е по касационна жалба на Ю. А. Г. срещу Решение от 26.06.2013г. на Софийски районен съд, Наказателно отделение, 105-ти състав по НАХД № 12813 по описа за 2012г., с което е потвърдено Наказателно постановление № 775/VI-465 от 01.11.2011г. издадено от директора на Областна дирекция по безопасност на храните/ОБДХ/-С.-град, с което на касатора, на основание чл.440, ал.1 от Закона за ветеринарномедицинската дейност /ЗВМД/ е наложено административно наказание глоба в размер на 500 лева за нарушение на чл.248, т.3 от ЗВМД.

Недоволен от решението касаторът го обжалва като незаконосъобразно, необосновано и постановено при непълнота на доказателствата. Моли да бъде отменено обжалваното решение, както и потвърденото с него наказателно постановление. Аргументира се, че за продукти, като бялото саламурено сирене не се изисква срокът на минималната трайност да включва конкретна дата, а само месеца и годината, съгласно чл.28, ал.2, т.2 от Наредбата за изискванията за етиктирането и представянето на храните. Твърди се, че актосъставителят се е позовал единствено на разпоредбите на ЗВМД, а е пренебрегнал разпоредбите на Закона за храните и посочената наредба, явяващи се специални спрямо общия ЗВМД. Прилага експертно

становище на проф.Г. и проф.С. – експерти по безопасност и качество на храните. Претендира разноси.

Отвeтникът по касационната жалба – Областна дирекция по безопасност на храните, чрез адв.Р., оспорва жалбата и моли съда да потвърди обжалваното решение като правилно и законосъобразно.

Представителят на Софийска градска прокуратура изразява становище за основателност на касационната жалба.

Административен съд София-град, IX-ти касационен състав, намира касационната жалба за допустима, като постъпила в законоустановения срок, подадена от лице – страна в производството и против акт, подлежащ на касационно оспорване.

След като се запозна с обжалваното решение и обсъди, както наведените с касационната жалба, основания, така и тези по чл.218, ал.2 АПК, намира касационната жалба за основателна по следните съображения:

След обсъждане на събраните по делото писмени и гласни доказателства, въззивният съд е възприел за установена следната фактическа обстановка: на 20.10.2011г. К. К. в качеството си на мл. инспектор в ОДБХ-С.-град извършила проверка в магазин за хранителни стоки, находящ се в [населено място],[жк], трафопост до бл.31 б, стопанисван от [фирма], при която проверка К. установила, че в магазина се продава бяло саламурено сирене СД К. С. - вакуум опаковка, с придружаващ търговски документ №Е 543 партида 2507/1. На продукта било отбелязано най-добър до 07.02.2012г., а в търговския документ на същата партида бил отбелязан срок на годност до 06.02.2012г. За установеното бил съставен констативен протокол от 20.10.2011г. и акт за установяване на административно наказание /АУАН/ №00002959 от 20.10.2012г. срещу Ю. Г. в качеството ѝ на продавач. Въз основа на акта било издадено Наказателно постановление № 775/VI-465 от 01.11.2011г. с което на касатора е наложена глоба в размер на 500 лева за нарушение на чл.248, ал.1, т.3 от ЗВМД.

Въз основа на така установеното от фактическа страна, районният съд е обосновал изводи за липса на допуснати съществени процесуални нарушения при съставяне на акта и издаване на наказателното постановление, правилно приложение на материалния закон и липса на основания за намаляване на размера на наложената глоба и е потвърдил наказателното постановление.

Така постановеното решение е незаконосъобразно и следва да бъде отменено, ведно с Наказателно постановление № 775/VI-465 от 01.11.2011г. издадено от директора на Областна дирекция по безопасност на храните/ОБДХ/-С.-град, по следните съображения:

Разпоредбата на чл.248, т.3 ЗВМД в приложимата към датата на извършване на нарушението редакция, предвижда лицата, които извършват производство, транспортиране, търговия и пускане на пазара на суровини и храни от животински произход в обектите по чл.7, ал.2, т.5 /обектите за добив, производство, преработка, съхранение, пакетиране и препакетиране на суровини и храни от животински произход, на обектите за търговия на едро с храни от животински произход, както и обекти за търговия на дребно, в които се предлагат само суровини и храни от животински произход, регистрирани по реда на Закона за храните/ и обектите по чл.229, ал.1 /производството, търговията и пускането на пазара на суровини и храни от животински произход, предназначени за консумация от хора, и на продукти, получени от странични животински продукти, се извършват в обекти, регистрирани в

ОДБХ/, да маркират с идентификационна маркировка и етикетират обектите по чл.220, ал.1, т.2-4 - суровините и храните от животински произход; страничните животински продукти; продуктите, получени от странични животински продукти. Следователно, задължени лица - адресати на нормата са тези, които извършват производство, транспортиране, търговия и пускане на пазара на суровини и храни от животински произход. Същите могат да бъдат физически и юридически лица. По обективен признак задължените лица следва да са свързани с обектите по чл.7, ал.2, т.5 и чл.229, ал.1 от с.з. Задължението, неспазването на което се санкционира, се изразява в маркиране с идентификационна марка и етикет на суровини и храни от животински произход, странични продукти и продукти, получени от странични животински продукти. Разпоредбата на чл.248, т.3 ЗВМД, съпоставена с обстоятелствата по делото налага извода, че е следвало да бъде ангажирана отговорността на едноличния търговец, доколкото именно той /и по този факт не се спори между страните/ стопанисва магазин за хранителни стоки, находящ се в [населено място],[жк], трафопост до [жилищен адрес] при положение, че същият е обект за търговия на дребно по см. на чл.7, ал.2, т.5. Аргументи в тази насока се съдържат в санкционната разпоредба на чл.440 ЗВМД, в която се прави разграничение според субектите на нарушението и по ал.1 се налага глоба на физическите лица, а по ал.2 имуществена санкция на юридическите лица и едноличните търговци. Съществено в случая е да се установи дали физическото лице – продавач в магазина, е адресат на вмененото с нормата задължение, като настоящият състав намира, че след като търговския обект се стопанисва и експлоатира от ЕТ, следва да бъде ангажирана именно неговата административнонаказателна отговорност. От друга страна, по административнонаказателната преписка не са събрани доказателства, че касатора в лично качество е извършил вмененото му нарушение, както и че е извършил същото виновно, доколкото вината е елемент от състава на нарушението. Районният съд неправилно е приложил материалния закон, като не е изследвал въпроса дали санкционираното лице в конкретната хипотеза е субект на нарушението, което се твърди, че е извършил, поради което оспореното решение и потвърденото с него наказателно постановление следва да се отменят.

Искането на касатора за присъждане на разноси съдът намира за неоснователно. Съгласно ТР № 2 от 03.06.2009г. на ОС на ВАС по тълк. д. № 7 от 2008г., административните съдилища не присъждат разноси в производствата по касационни жалби срещу решенията на районните съдилища по административнонаказателни дела.

Водим от горното, Административен съд-София-град, IX-ти касационен състав

РЕШИ:

ОТМЕНЯ Решение от 26.06.2013г. на Софийски районен съд, Наказателно отделение, 105-ти състав по НАХД № 12813 по описа за 2012г.

ОТМЕНЯ Наказателно постановление № 775/VI-465 от 01.11.2011г. издадено от директора на Областна дирекция по безопасност на храните/ОБДХ/-С.-град, с което на Ю. А. Г., на основание чл.440, ал.1 от Закона за ветеринарномедицинската дейност /ЗВМД/ е наложено административно наказание глоба в размер на 500 лева за нарушение на чл.248, т.3 от ЗВМД.

РЕШЕНИЕТО е окончателно и не подлежи на обжалване и протест.

ПРЕДСЕДАТЕЛ:

1.

2.